

Ježiš vylial do aury Zeme substanciu lásky

(Košícký večer, 23.12.2004)

Rozhovor s RNDr. Emilom Pálešom, CSc. je pohladením pre tých, ktorí siahajú hlbšie do svojho vnútra a chcú oddhaľovať tajomstvá kódované minulosťou. Pôsobil na Slovenskej akadémii vied, kde viedol výskum v oblasti umelej inteligencie. Neskôr redigoval časopis Sophia, na ktorý jeho čitatelia dodnes nemôžu zabudnúť. Teraz založil Školu angelológie. Výsledky svojho bádania zhrnul v knihe „Angelológia dejín. Synchronicita a periodicita v dejinách“, ktorej druhé - rošírené vydanie práve vychádza v češtine. Celou svojou činnosťou nadväzuje na zabudnutú štúrovskú koncepciu slovanskej vedy a na ruskú sofiológiu.

1. Aký duch času vládol v čase narodenia Ježiša a prečo bolo práve toto obdobie najvhodnejšie na jeho vtelenie a pôsobenie na Zemi?

V Ježišovi sa na Zemi narodil Kristus - tá bytosť, ktorá nás, ľudí vedie k naplneniu zmyslu nášho bytia a dejiny k ich vzdialenému cieľu do budúcnosti. Kresťanstvo je však oveľa starobylejšie než si dnes myslíme a nezačalo Ježišovým narodením. Táto duchovná bytosť pôsobila totiž už v predkresťanských časoch zo sféry Slnka, o čom v slnečných mystériách staroveku vedeli a očakávali jej príchod. Perzskí mudrci sa preto prichádzajú pokloniť Jezuliatku, ktoré túžobne očakávali po stáročia.

Aj v predkresťanských náboženstvách teda pôsobil Kristus. Tvorili predstupne k mystériu na Golgote. Kristov príchod je spätý so stupňovitým vývojom ľudského vedomia. V čase, keď sa narodil, sa zrodila ľudská osobnosť vo vlastnom zmysle slova. Odvtedy má človek dôstojnosť a vlastné práva. Takéto chápanie človeka sa zrodilo práve vtedy, v časoch antického Grécka a Ríma.

Ja som skúmal dejiny predovšetkým z hľadiska striedania duchov času, ktorí inšpirujú jednotlivé dejinné epochy. Každých 354 aj každých 72 rokov ovplyvňuje duchovnú atmosféru jeden z archanjelov, ktorých je sedem a striedajú sa cyklicky v kruhu. V čase Ježišovho narodenia bol zhodou okolností väčším aj menším duchom času archanjel Orifiel, čo je veľmi vážny a prísny, hlboký a temný anjel. Bolo to jedno z najtemnejších období v dejinách. Nikde na svete sa napríklad netvorila žiadna filozofia, lebo svetlo myšlienok v ľudských dušiach pohaslo. Keď sa ľudia dívali do vlastného vnútra, mali zážitok hlbokkej tmy (taký, aký neskôr opísal sv. Ján z Kríža vo svojej „Temnej noci“). Aj maliari orifielských období majú sklon maľovať na čiernom pozadí, scény v nočnej tme. Boli to teda niečo ako svetové Vianoce, najtemnejšie obdobie roka, kedy sa zrodilo nové duchovné Slnko.

2. Čo podstatné nám Kristus svojim pôsobením priniesol a odovzdal, čo by sme mali rozvíjať?

Z jeho obeť na kríži sa vyliala do aury Zeme substanciu Lásky, ktoré je ako kvások, zárodok budúcej Novej zeme a nového ľudstva. Bez Krista by Zem nemala žiadnu budúcnosť a ľudské duše by nikto viac nevzkriesil z hrobiek ich fyzickej telesnosti. Každý z nás pravda musí podať ruku Kristovi z vlastného rozhodnutia, aby v ňom

mohla pôsobiť Jeho premieňajúca sila. Kto to nerobí, ten sa ďalej duchovne nevyvíja a zaostáva. Postupne budú tieto rozdiely také veľké, že duševná sila jedného alebo slabosť druhého budú prežarovať navonok a premieňať aj náš zovňajšok. Nachádzame sa uprostred veľkého triedenia duší, o ktorom obrazne hovorí Jánova Apokalypsa.

3. Človek dnešnej doby, ktorý je výraznejšie orientovaný materiálne, ťažko pripúšťa fenomén nepoškvrneného počatia. Potrebujeme veľkú dávku viery, aby sme to prijali. Aký je pohľad duchovnej vedy?

Dogma o nepoškvrnenom počatí dnes ľuďom pripadá ako niečo, čo odporuje prírodným zákonom. Dokonca aj katolícki teológovia to majú sklon brať už len ako dajaké literárne prirovnanie. Kto však naozaj pozná prírodu a jej zákony, ten vie, že panenské počatie je možné (odborne sa to nazýva partenogenéza). Dokonca po väčšinu času vývoja Zeme (prvé tri miliardy rokov) sa všetky živé tvory rozmnožovali panensky a pohlavia neexistovali. Všetky čelade zvierat až po vývojový stupeň jašterov sa dodnes niekedy rozmnožujú bezpohlavne. Existujú rody jašteríc, ktoré nepoznajú samcov a po generácie žijú ako panenské matky. Pohlavnosť totiž v zásade nie je potrebná k rozmnoženiu.

Až v určitom období, v tzv. druhohorách, kedy sa vyvinuli hadi, došlo k tým udalostiam, o ktorých Biblia hovorí ako o páde a zvide Lucifera. Všetko živé, čo sa vyvinulo neskôr, už nedokáže priviesť na svet potomstvo bez toho, aby do toho nevstupovalo ono zvodné kúzlo a príťažlivosť pohlaví. Lenže tá bytosť, ktorá uschopňuje tvora k panenskému počatiu, Nebeská Panna, je stále tu - len sme s ňou stratili spojenie.

Je to tá najväčšia lož, ktorú sa Luciferovi podarilo našepkať ľudstvu: že niet rozmnožovania bez sexuality a hlavným účelom lásky medzi mužom a ženou je rozmnoženie rodu! Pripadá nám to také samozrejmé, že si to už ani neuvedomujeme a všepujeme túto grandióznu lož deťom od školských lavíc. Zmyslom lásky je niečo viac, a je to našepkávanie démonov, že má iba biologický význam.

4. Z našich náboženstiev sa už vytratilo poznanie nehmotných duchovných bytostí, akými sú anjeli, archanjeli, serafovia, cherubíni... Všetci sa obracajú iba k Bohu, ako k jedinej autorite. Počuje nás, keď sa mu prihovárame, napr. prostredníctvom modlitby?

Žiaľ, cirkvi pod vplyvom materialistických nálad v minulých storočiach náuku o anjeloch prakticky vypustili. Reálny je len hmotný svet a z duchovného zostal už len Boh Stvoriteľ, ktorý je však taký abstraktný a nepochopiteľný, že aj veriaci prakticky žijú tak, ako keby neexistoval. Všetky tie hierarchie nádherných duchovných bytostí sú z nášho obrazu sveta vynechané.

Ja som svojou prácou spôsobil, že sa po 700 rokoch od čias Tomáša Akvinského o angelológiu znova diskutuje na univerzitách. Kolegovia sa tomu dlho potichu smiali, ale tento smiech mizne odkedy si uvedomili, že pomocou tradičnej náuky o anjeloch sa dá porozumieť dejinám ľudstva a Zeme takým spôsobom, akým sa to materialistickej vede doteraz ani nesnívalo. Predopovedal som dátumy a existenciu

literárnych a výtvarných diel, monumentálnej architektúry a štátnych útvarov v d'alekej minulosti, o ktorých donedávna nikto nevedel - a archeológovia ich potom skutočne vykopali. Vedel som totiž, čo v danej dobe anjeli inšpirovali ľuďom. Existenciu mnou predpokladaných rytmov v dejinách tento rok potvrdil aj riaditeľ Ústavu chronobiológie na univerzite v Minnesote a po rokoch opatrnosti to urobil aj riaditeľ archeologického ústavu na Karlovej univerzite.

Pre obnovu náboženského života je ako soľ potrebné konkrétne poznanie o konkrétnych duchovných bytostiach, nie abstraktné teologické frázy. Keď sa modlíte, uvádzate vlastne do pohybu anjelské sily. Lenže modlitba, ktorá nie je dost' čistá a pravdivá - nie že by ju Boh nepočul - ale nebude účinkovať.

5. Sú Vianoce, čas vhodný na stíšenie sa vo svojom vnútri. Ako to urobiť a nepodľahnúť pritom konzumu, ktorý zo všetkých strán útočí? Majú ešte Vianoce dnes dostatočnú duchovnú silu na transformáciu do nášho vnútra?

Vianoce áno, ale čo my? Patrí k tajomstvám vývoja, že každých 2160 rokov (každý platónsky mesiac) sa rodí nový, vyšší stupeň vedomia a pomer duchovného sveta k ľudstvu sa mení. Kým do konca stredoveku sa anjeli ľuďom zjavovali takrečeno sami od seba, od začiatku novoveku to už neplatí. Duchovná iniciatíva musí dnes výjsť od ľudí, aby sa spojenie s duchovným svetom mohlo obnoviť.

Inteligentných ľudí dnes počujete hovoriť: „Anjeli neexistujú - aspoň mne sa zatiaľ žiaden nezjavil!“ To je asi taký argument, ako keby som uprostred laboratória nečinne sedel so založenými rukami, nechtyl do ruky ani skúmavku a potom prehlásil, že som nikde okolo seba žiadnu chemickú reakciu nepozoroval - čiže celá chémia je iba bájka. Len čo správnym spôsobom vnútorne konáte, duchovný svet na to okamžite reaguje. To sa práve učíme v mojej Škole Angelológie: naladiť nástroj svojej duše tak čisto a harmonicky, aby sa stal okom pre vnímanie duchovného sveta.

Lea Gallová

Prevzaté z sophia.sk